

P. Barsi Balázs dr. OFM laudációja

Ízlelgetem ezeket a szavakat, Magyar Örökség Díj – Barsi Balázs. A tény, hogy egykori gimnáziumi tanárom, novíciusmagiszterem, teológiatanárom, és olyan rendtársam, akihez bármikor fordulhattam jó szóért, tanácsért, bátorításért, Magyar Örökség Díjat kapott.

Mit jelent ez? Azt, hogy Balázs atya munkássága, életműve beleépül a magyar szellemi életbe, része a magyar kultúrának, vagyis sokan úgy ítélik meg, hogy maradandót alkotott. Persze sejtem, mit mondana erre. Azt, hogy egyedül Isten az örök, és csak ő tudja, mi a maradandó. Ez igaz, de mégiscsak van, amit egy ember életéből továbbvisznek a generációk, és ami beépül a jövőbe.

A legtöbben prédikátorként, hitszónokként ismerik, és valóban prédikációi sok-sok ember számára jelentenek lelki támaszt, megerősítést a hit útján, akár élőben hallgatják, akár a média más eszközei közvetítik beszédeit, akár olvassák. Azt azonban talán már kevesebben tudják, hogy novíciusmagiszterként a magyar és az erdélyi rendtartomány fiatal szerzeteseinek sokaságát nevelte 22 éven át, majd tanította a teológián. Döntő szerepe van abban, hogy ma ismét vannak klarissza szerzetesnők Magyarországon. Dobszay László, Szendrey Janka és Rajeczky Benjamin mellett részt vett a magyar egyházzene saját hagyományaira támaszkodó megújításában, az Éneklő Egyház énekeskönyv kipróbálásában. Mi ferencesek neki köszönhetjük, hogy rendtartományunk egységes egyházzenei kultúrát hordoz. Prédikációit megszámlálhatatlan sokaságú könyvben adta ki, bár legutóbbi könyvéről azt mondta: „igazából ez az első könyvem”.

Szent Ferencről jegyezték fel életrajzírói, hogy mindenkire hatást gyakorolt: az egyetemet végzettekre és az írni-olvasni nem tudókra is. Valami ilyent láthatunk Balázs atya életében is. Itt van rögtön a legutóbbi könyve, aminek már első lapjain egy olyan istenérvet találunk, ami az ember őstapasztalatából indul ki: az anyai szeretetből, a szeretet és a létezés megokolhatatlanságából. S aki ezt olvassa, legyen az egyszerű ember, vagy akadémikus, úgy érezheti, az ő gondolatait, az ő hitét, az ő igazságát mondja ki. Hogyan lehetséges ez? Mi a titka?

Két összetevőjét emelném ki ennek: a tudományos igényességet és a mély emberséget. Akik felületesen csak hitszónokként ismerik, talán nem is tudják róla, hogy a Ferences Hittudományi Főiskolán szerzett teológusi diploma mellett magyar-orosz szakos középiskolai diplomát is szerzett az ELTE-n, majd Strassbourgban doktorált, és ettől kezdve mind a mai napig éles szemű olvasója a francia teológiai irodalomnak.

Ami pedig az emberséget illeti, csak egy példát hadd mondjak. El tudják képzelni mit jelent az az egykor mérnök, ma pedig kamionozó gimnáziumi évfolyamtársam számára, aki elveszítette 21 éves lányát, hogy Balázs atya időnként telefonon felhívja? De hadd idézzem egy másik egykori osztálytársam szavait: „Nem értettünk mi abból semmit, amit mondott, de olyan lelkesedéssel és tűzzel mondta, hogy kíváncsiak lettünk, miért lehet ennyire lelkesedni?” Igen, ennek az emberségnek a figyelmes szeretet mellett a másik összetevője a mindmáig meglévő tüzes lelkesedése, átütő hite, ami emberségét táplálja, cselekedeteit vezérli, tudását, és értelmi képességeit pedig az Isten szolgálatába állítja.

De hadd említsem itt meg a sümegcsehi lelkigyakorlatos házat is, mely egyszerre állít emléket Boldog John Henry Newman bíborosnak, Dobszay Lászlónak és Udvardy Erzsébetnek. Ez a

csodálatos hely a Benedek pápa által emlegetett *via pulchritudinist*, vagyis a szépség Istenhez vezető útját teszi szinte megragadhatóvá. A szépségét, ami Balázs atya számára is oly fontos, és amiről Szent Tamás azt állítja: „*Pulchritudo splendor veritatis*,” vagyis a szépség az igazság ragyogása.

S aki belép a sümegcsehi Newman kápolnába, vagy a Balázs atya által megálmodott, berendezett terekbe, a szépségen keresztül az igazság ragyogását, és a kultusz kultúrateremtő erejét élheti meg, mert ott minden Istenről beszél. Minden szépség Istenről, az Igazságról. (Szó szerint beszél, mert Ő a tárgyak, a környezet, a milió által megadott élményt szavakba is tudja foglalni.) S az az egység, mely mindannyiunk álma – a környezet/kultúra, szó/beszéd és hit –, szóval az élet egysége, érzékelhetővé válik mindenki számára, aki kapcsolatba kerül vele, legyen az művész, tudós, egyetemista, vagy hétköznapi ember.

Nos, valahogy így épül be a magyar kultúra, szellemiség világába Balázs atya munkássága. Amiért Istennek hálát adunk, neked, Balázs atya pedig köszönetet mondunk.